

לשמוע קול תורה – מצווה בפרשה

פרשת תזריע

לכל זמן

לידת בן או בת מטמאת את האישה היולדת:

"וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיֵּלֶד זָכָר וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדָּת דָּוָתָהּ תִּטְמָא. וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בֶּשֶׂר עֶרְלֹתָו. וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בְּדָמֵי טְהָרָה בְּכָל קִדְּשׁ לֹא תִגַּע וְאֶל הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד מְלֵאת יְמֵי טְהָרָה. וְאִם נִקְבָּה תֵלֵד וְטָמְאָה שִׁבְעֵים כְּנֻדָּתָהּ וְשָׁשִׁים יוֹם וְשָׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל דָּמֵי טְהָרָה" (ויקרא יב, א-ה).

לכאורה דין זה תמוה ביותר: מה הקשר בין טומאה להבאת חיים לעולם? כיצד ייתכן שהדבר הטהור ביותר, שהוא גם הציווי הראשון שנצטוונו בתורה, יוליד טומאה?

כדי להבין זאת נקדים שהטומאה אינה משפיעה כלל על חיי החולין של הטמא. הוא רשאי להמשיך בכל עיסוקיו כרגיל, אך נאסר עליו לעלות לבית המקדש או לאכול בשר קורבנות. החלת הטומאה מעבירה מסר לאדם שהחיים אינם כוללים רק אורות רוחניים. יש קודש וחול, זמן לפעול וזמן להתעלות בקודש – ויש זמנים שהאדם נדרש בהם להיות עם עצמו ועם משפחתו.

בטומאת היולדת ישנם שלושה שלבים:

א. שבעה ימים אחרי לידת בן וארבעה עשר יום אחרי לידת בת – בתקופה זו היולדת נחשבת טמאה. היא אסורה על בעלה ואסור לה להיכנס למקדש.

ב. לאחר תקופה זו, במשך 33 ימים לאחר לידת הבן או 66 ימים לאחר לידת הבת, היולדת מותרת לבעלה אפילו אם היא רואה דם, אך עדיין אסורה בכניסה למקדש. ימים אלו נקראים "ימי טהרה".

ג. בתום ימי הטהרה היולדת טובלת ומביאה קורבן. מעתה היא טהורה ויכולה להיכנס למקדש.

נראה שבשלב הראשון התורה מייעצת לאימא הצעירה להיות "מאה אחוז אימא", להשקיע את כל כוחותיה ביילוד הרך הזקוק לה נואשות בכל רגע ורגע. גם הבעל נדרש לכבד את פרק הזמן הזה שבו אשתו מוקדשת כל כולה ליוצא חלציה.

בשלב השני התורה מנחה את היולדת ואת בעלה למצוא מחדש את נתיב האהבה אחרי תקופת ההפרדה. זוהי תקופה של קרבה גדולה בין בני הזוג, תקופה שבה הם שומרים על קרבתם ואינם נאסרים זה על זה. זהו זמן משפחתי, הזמן של הזוג המסתגל יחדיו למשפחה שגדלה, ורק אחרי 40 יום או 80 יום מגיעה העת למימוש השאיפות לקדושה והחיבור למקדש.

התורה מזכירה לנו כי יש זמן לכול, כל דבר בעיתו ובזמנו. עלינו להעניק זמן לעצמנו, זמן למשפחתנו – ומתוך זמנים אלו לצמוח אל ממדי הכמיהה לקדושה.

שאל דוד בוצ'קו